

Gospel for Fourth Sunday of Lent

Year C

Luke 15:1–3, 11–32

Tonus Evangelii

D

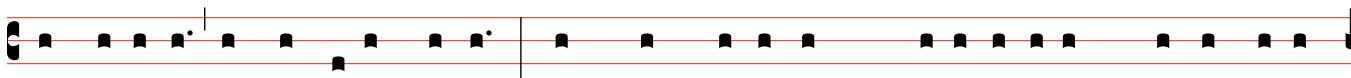
Ominus vobíscum. R. Et cum spí-ritu tu-o.

V. Lécti-o sancti Evangé-li-i secúndum Lucam R. Glóri-a tibi, Dómine.

I

n illo témpore: Erant appropinquántes Iesu omnes publicáni et

peccatóres ut audírent illum. Et murmurábant Pharísé-i et scribæ dicén-

tes: « Hic peccatóres récipit et mandúcat cum illis ». Et a-it ad illos pará-

bolam istam dicens: « Homo quidam habébat du-os fí-li-os. Et dixit ad-

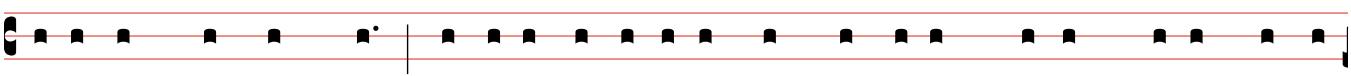
ulescénti-or ex illis patri: “ Pater, da mihi porti-ónem substánti-æ quæ

me contíngit ”. Et diví-sit illis substánti-am. Et non post multos di-es,

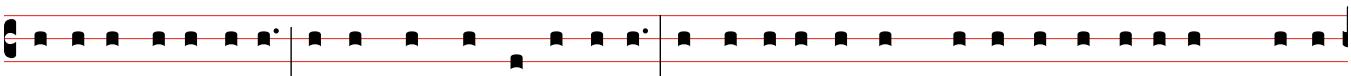
congregá-tis ómnibus, adulescénti-or fí-li-us péregre proféctus est in re-

gi-ónem longínquam, et ibi dissipávit substánti-am su-am vivéndo lu-

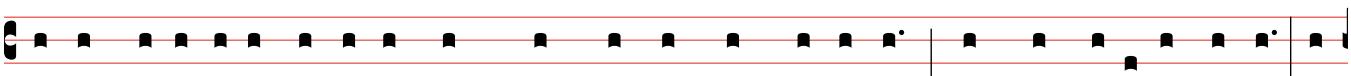
xuri-óse. Et postquam ómni-a consummásset, facta est fames vá-lida in

regi-óne i-li-a, et ipse cœpit egére. Et ábi-it et adhæsit uni cívi-um regi-

ónis illí-us, et mi-sit i-li-um in villam su-am ut pásceret porcos, et cupi-

ébat saturári de sí-liquis quas porci manducábant, et nemo illi dabat. In

se autem revérsus dixit: “ Quanti mercennári-i patris me-i abúndant pá-

nibus, ego autem hic fame pére-o. Surgam et ibo ad patrem me-um et di-

cam illi: Pater, peccávi in cælum et coram te et iam non sum dignus vo-
cári fí-li-us tu-us: fac me sicut unum de mercennári-is tu-is ”. Et surgens
venit ad patrem su-um. Cum autem adhuc longe esset, vidit i-li-um pater
ipsí-us et misericórdi-a motus est et accúrrens cécidit supra collum e-
ius et osculátus est illum. Dixítque e-i fí-li-us: “ Pater, peccávi in cælum
et coram te, iam non sum dignus vocári fí-li-us tu-us ”. Dixit autem pa-
ter ad servos su-os: “ Cito proférte stolam primam et indú-i-te illum, et
date ánulum in manum eius et calce-aménta in pedes et addúci-te vítu-
lum saginátum, occídi-te et manducémus et epulémur, qui-a hic fí-li-us

me-us mórtu-us erat et revíxit, perí-erat et invéntus est ”. Et cœpérunt
epulári. Erat autem fí-li-us eius séni-or in agro, et cum veníret et ap-
propinquáret dómu-i, audívit symphóni-am et choros, et vocávit unum
de servis et interrogávit quæ hæc essent. Isque dixit illi: “ Frater tu-us
venit, et occídit pater tu-us vítulum saginátum, qui-a salvum i-li-um re-
cépit ”. Indignátus est autem et nolébat intro-íre. Pater ergo illí-us egrés-
sus cœpit rogáre illum. At ille respóndens dixit patri su-o: “ Ecce tot an-
nis sérvi-o tibi et numquam mandátum tu-um prætéri-i, et numquam
dedísti mihi hædum ut cum amícis me-is epulárer: sed postquam fí-li-us

tu-us hic qui devorávit substánti-am tu-am cum meretrícibus venit, oc-

cidísti illi vítulum saginátum ”. At ipse dixit illi: “ Fi-li, tu semper me-

cum es, et ómni-a me-a tu-a sunt; epulári autem et gaudére oportébat,

qui-a frater tu-us hic mórtu-us erat et revíxit; perí-erat et invéntus est ” ».

V. Verbum Dómini. **R.** Laus tibi Christe.